

UFO-NYTT

Nr 3

2009

Västerbergslagens UFO-förening
Telefon 0240 79135. <http://come.to/vbufo>
Stimmerbovägen 43 77790 Smedjebacken
Postgiro 16099-4

INNEHÅLL UFO-NYTT NR 3 2009.

Sid 2-3 Förord

4-10 Pseudoskeptikers bedrägeri.

11-12 Märken efter rymdvarelser

13-14 Fiskarnas historia 1973

15-20 Ögon i skyn.

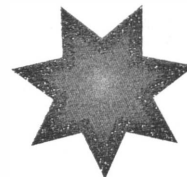
21 Saxat

22. Klipp

23-24 Agneta Sjödin

TV.....är det enda sömnpiller som man tar genom ögonen...

FÖRORD.

Varje människa är unik med sina egna förmågor och kynne. Men aldrig är hon så bra som när hon dör. Då höjs hon till oanade nivåer och vid begravningar skall det smyckas med kostsamma blommor m.m. Tänk om vi människor fick höra att vi duger medan vi lever. Många tråkigheter kanske aldrig skulle uppstå då. Har man inte gett en blomma när människan levde, varför komma sedan?

Ja livet just nu i sommarvärmerna är underbart, med fågelkvitter och alla doftande blommor. Man kan föra en lög, lugn och stressfri tillvaro. Hösten och vintern verkar väldigt avlägset.

Men allt har ju ett slut, även sommaren, tyvärr. Kanske man skulle bli nomad och följa årsväxlingarna, alltid sol och värme. Slippa snöskottning, halka och sträng kyla. Det finns ändå ett stort hjärta för höst och vinter. Den klara luften komma, oslagbart.

Har på känn att hösten blir dryg nu inför val och alla politiker som försöker överträffa varandra. För mig är alla politiker samma skrot och korn. Dom skor sig själva och sina närmaste. Talespråket - alla för en - är ett minne blott. Man kan tycka att när en 20-åring ska ha mer lön än en som jobbat 40 år i branschen då är det stora fel, var finns då vana och kompetens.

Bankerna leker bort pengarna, vi får betala priset. När det går bra, betalar dom tillbaka ?? Nej, då tar dom stora bonusar själva. Landstinget är ett stort skämt från början till slut. Ta bort politikerna och tillsätt 3 sjukvårdskunniga, som inte behöver någon mera kompetens. Landstinget ska syssla med sjukvård och inte kultur.

Kommunerna skulle skrota alla bidrag till alla föreningar. Föreningar skall vara självförsörjande, annars läggas ner. Enkelt. Kommunernas ekonomi är säkerligen otroligt slarvigt skött. Det rinner mellan fingrarna. Dom har noll koll, eller också kan dom inte de olika enheterna som dom ska ansvara för. Ingen törs säga något, alla jamsar med. Finns mycket att orda om i detta kommun-
clände.

Jag ser fram emot beskedet att människan hittat liv utanför vårt solsystem. Det vore ett stort hopp för oss som levande art, här och nu. Du som skrev ett brev till oss i början av sommaren, kom igen och skriv en insändare till vår tidning. Som du förstår har alla i vår förening en teori om vad UFO är. Vi får alla ha en teori tills någon bevisar motsatsen. Claes Svan är en mycket duktig ordförande för UFO SVERIGE och vi ingår i organisationen. Kan bara beklaga om du inte förstår att man måste vara kritisk i frågan.

Inom UFO-frågan finns många udda saker och vi vill bli tagna på allvar. UFO SVERIGE samlar allt material och rapporterar till AFU.

3,
UFO SVERIGES medlemmar jobbar hårt för att undersöka alla rapporter som kommer in. Dessa killar och tjejer gör ett otrofigt jobb. TACK TILL DOM! Dom gör det dessutom gratis.

Vi ska komma ihåg att tillsammans är vi starka. Men vi kan inte överleva på att tro. Vi ska ha bevis, hållbara sådana.

HA EN SKÖN HÖST!

GUDRUN.

Här ses Anna-Greta Söderlund och Bernt Berglund njuta av en kvällsfika, på avslutningskvällen i Skräddartorpsfallen 29 maj. Det var en underbar och ljum försommarskväll

Birgitta Andersson, Anna-Lisa Gustafsson, Anna-Greta Söderlund och Bernt Berglund förbereder korvgrillningen.

Pseudoskeptikers bedrägeri angående Betty och Barney Hills möte med UFO.

Av Kathleen Marden.

Jag har ingenting emot sund skepticism. Faktum är, att jag betraktar mig själv som skeptiker. Men hur som helst så finner jag avsiktlig spridning av falsk och missledande information motbjudande. Det finns en växande rörelse av pseudoskepticism på gång som hotar vetenskapens framsteg. Pseudoskeptikerna håller fast vid en teistisk tro på vetenskap – fastän många själva är bekännande ateister – som utmärks av cynism och manipulation av data för att passa in på deras tro. De siktar in sig på forskningsfält såsom psi-fenomen och UFOs och arbetar på att tysta ned den vetenskapliga utvecklingen inom dessa områden.

Historiskt, när nya paradigmer har hotat existerande dogmer, har de som höll fast vid den ålderdomliga ideologin arbetat på att motarbeta nya vetenskapliga ideer. Till exempel skrev den brittiska ornitologen Francis O. Morris följande om Darwinism (1877): "Om hela engelska språket kunde koncentreras till ett ord, skulle det inte förslå för att uttrycka det fullständiga förakt de framkallar, som är så vilseledda som anhängarna till ett sådant bedrägeri som Darwinismen." Pierre Pochet, professor i psykologi i Toulouse, skrev om Louis Pasteur (1872): "...teorin om bakterier är ett löjligt påhitt." En redaktör i Boston Post skrev om Joshua Copperfield, som var arresterad för bedrägeri för att ha försökt starta en insamling för utvecklingen av telefonen (1865); "Välinformerade människor vet att det är omöjligt att överföra röst via trådar, och vore det möjligt att göra det skulle det inte ha någon praktisk användning." Englands ledande vetenskapsman, Lord Kelvin skrev (1897): "Radion har ingen framtid" och (1900) "röntgen är en bluff." Den amerikanska ingenjören Floyd Parsons skrev om atombomben (1931): "Man vinner ingenting på att förstora morgondagens möjligheter. Vi behöver inte oro oss över konsekvenserna av att dela atomen." Adolf Hitler kallade fysiken "Judisk pseudovetenskap." Ernst Mach, professor i fysik vid universitetet i Wien, skrev (1913): "Jag kan acceptera relativitetsteorin lika lite som jag kan acceptera existensen av atomen och andra liknande dogmer."

I dag är det uppenbart att liknande krafter är engagerade i attacker mot pionjärer bland vetenskapsmän genom spridande av lögn och förvrängning av saklig information. Exempel på den typen av cynism är riklig på Internet. Nedan hittar Du en lista på falsk information spridd av

pseudoskeptiker omkring den 19-20 september 1961, Betty och Barney Hills UFO-upplevelser, tillsammans med sanningen.

Falskt: Paret Hill upptäckte ett stjärnliknande föremål på himlen, vilket tycktes förfölja dem. Även om det fortsatte att se ut som en stjärna, trodde Hills att det måste ha varit ett flygande tefat. Betty trodde att det var ett rymdskepp men Barney trodde hela tiden att det var ett flygplan.

Sant: Till att börja med upptäckte Hills det starkt lysande föremålet i skyn. Men snart observerade de dess originella utseende och sätt att flyga. Ca tre km från Indian Head sänkte sig den stora tysta farkosten på ett område inom cirka 30 m. När Barney tittade på den genom kikaren, såg han en rad fönster med strålände ljus längs den svängda exteriören på det diskusformade rymdskeppet. Med militär precision rörde sig alla figurerna utom en, till en bakre panel längs en korridor, medan en stannade vid fönstret. Hans intensiva stirrande skrämde Barney, som trodde att han skulle bli fångad som "en insekt i ett nät". Rädslan att bli förlöjligad hindrade honom från att rapportera figurerna till Pease Air Force Base när han rapporterade UFOt. (Rapporterat till Pease Air Force Base den 21/9 - 61, NICAP den 26/9 -61 och 21/10 -61)

Falskt: Betty ringde till sin nära vän, major Paul Henderson vid Peace Air Force Base.

Sant: Hills hade aldrig träffat major Paul Henderson.

Falskt: Hills blev nervösa när ett stjärnliknande föremål tycktes följa dem och de vände in på en smal bergsväg och tappade bort sig.

Sant: De rapporterade att, när föremålet befann sig över deras bil efter att det hade "rusat ned", hörde de en serie med korta ljud, "surranden", som de beskrev som om någon hade tappat en stämgaffel. De rapporterade att de kunde känna de här surrande vibrationerna i sin bil. Hills trodde att föremålet hade försvunnit (Pease AFB 21/9 -61) utan förvarning. Barney gjorde en skarp vänstersväng omkring 19 mil söder om mötesplatsen .

Han berättade för psykiatern Dr. Simon, "Jag körde och körde och körde, och jag gjorde en sväng, men märkte det inte. Jag vet inte varför jag måste göra den svängen. Och jag kom vilse. Jag var på ett främmande område av huvudvägen och hade aldrig varit där förut. Och jag blev stoppad." (1964 hypnosseans). Barney hade vänt från Highway Route 3 in på State Highway Route 175. Det är inte en trång bergsväg. Den går parallellt med Route 3 genom de lantliga byarna Thornton och Campton. Det ökade Hills resväg med ungefär 8 km.

Falskt: När Hills återvänt hem, hade de vaga minnen av att de sett ett stjärnliknande föremål på himlen, vilket tycktes följa efter dem. Det var inte förrän efter att Betty haft en serie av drömmar om ett UFO-möte och blivit bortförd av en alien, som de blev övertygade om att de upplevt ett nära möte med ett UFO. Nästan hela upplevelsen återkallades med hypnos.

Sant: När Hills kom tillbaka hem på morgonen den 20/9-61, hade de fullt medvetna minnen av ett nära möte med en 80`-100` tyst svävande farkost. (Se Project Blue Book report.) Barney rapporterade sin observation av figurer ombord på farkosten till sin far inom två dagar efter händelsen. Den 21/10-61 berättade han följande för Walter Webb: "Figurerna, enligt Barney Hill, hade mänskligt utseende, var klädda i blanka, svarta uniformer och svarta mössor med skärmar eller lappar (vilket man kunde se, när de vände på huvudena). Uniformerna såg ut som glansigt läder. När de stod vid fönstren, kunde han se dem ner till midjan. När de vände sig bakåt mot väggen, var deras ben delvis synliga. Figurerna påminde iakttagaren om den kalla precisionen hos tyska officerare; de rörde sig jämnt och effektivt och visade inga känslor, utom den man som skötte en spak vilket Mr. Hill påstår, tittade över axeln och log. Det annalkande UFOt fyllde till slut upp hela synfältet i kikaren." Ledaren vid fönstret hade en speciell dragningskraft på vittnet och skrämde honom förskräckligt. Vittnet sade att han nästan kunde känna figurernas intensiva koncentration för att göra någonting, att utföra en plan. Mr. Hill trodde att han skulle fångas som en insekt i ett nät".

Brev skrivna av de ursprungliga utredarna visar att från början var Bettys minnesförlust kortare än Barneys. Hon mindes en avfart från Route 3, medan Barney's medvetna minne slutar nära North Woodstock. Båda minns ytterligare en serie med pipande/surrande ljud, som tycktes försätta dem i ett tillstånd av minnesförlust och återställa deras verbala kommunikation. De blev förbryllade av minnen av en glödande kula och en vägspärr, men de kunde inte minnas var det var. (NICAP Report 26-10-61)

Falskt: Betty sade att kompassnålen tycktes röra sig oregelbundet över sex, konstiga lysande punkter stora som en dollar på bilens baklucka. Hursomhelst, när Barney gjorde samma test, uppförde sig nålen normalt.

Sant: Det fanns 12 till 18 lysande punkter på bilens baklucka. Barney uppgav, "Punkterna var blanka, perfekta cirklar. De var i storlek som en halvdollar.....silverdollar. Jag satte kompassen nära intill och kompassen snurrade och snurrade och jag kunde flytta den några få tum till en plats på luckan där det inte fanns någon punkt och kompassen skulle falla och jag kunde inte förstå varför." (1964 samtal med Dr. Benjamin Simon)

Falskt: Betty Hill skrev till Donald Keyhoe som, oaktat det faktum att han mottog över hundra brev om dagen, stannade för detta till en början oremarkabla fall. Inom 24 timmar hade Keyhoe ordnat så att Hills skulle besökas av forskare av högsta dignitet, inbegripet C.D.Jackson, vilken tidigare (slutgiltigt och ej av en tillfällighet) hade arbetat med psykologisk krigföringsteknik för president Eisenhower.

Sant: Richard Hall (sekreterare i NICAP) läste brevet och svarade den 7/10 -61, nästan en månad senare. NICAP's utredare Walter Webb, en högskolelektor i astronomi (inte militär) intervjuade Hills var för sig i 6 timmar den 21/10 -61, över en månad efter UFO-mötet. Inte Robert Hohmann och C:D: Jackson och inte snabbt. C:D: Jackson som träffade Hills den 25/11 -61 var inte den som arbetade för Eisenhower.

Falskt: Det var Jackson som drog Hills uppmärksamhet på deras förlorade tid. Fram till dess hade paret inte förstått att deras minnen av den ödesdigra natten var ofullständiga. Det var Jackson som föreslog en hypnotisk tillbakablick i avsikt att locka fram minnena.

Sant: Hills var redan medvetna om det faktum att de kommit hem senare än de tänkt sig. Inte förrän de körde längs vägen för sitt nära möte tillsammans med Hohmann och Jackson, förstod de att de förlorat hela två timmar, även om man räknar deras stopp och tiden när de körde sakta. Air Force Major Jim McDonald föreslog hypnos, eftersom Betty hade nämnt det i sitt första brev till NICAP den 26/9 -61. Hohmann och Jackson höll med om att hypnos vore ett bra alternativ.

Falskt: Det var Jackson som ordnade så att en av armens top-psykiatriska experter skulle åta sig regressionen, under vilken hela historien om det gemensamma bortförandet skulle komma fram.

Sant: Dr. Duncan Stevens, den civila psykiatern som Barney träffat, på grund av sitt blödande magsår och höga blodtryck, trodde att Barney hade anpassat sig bra i sitt äktenskap med Betty och livet i New Hampshire. Emellertid, när han följde med på en forskningsresa till the White Mountains, berättade han om sitt UFO-möte och sin uppenbara minnesförlust för Dr. Stevens. Dr. Stevens tyckte det var viktigt och hänvisade Barney till Dr. Benjamin Simon, en civil psykiater sen många år, specialiserad på hypnotisk regression för att behandla chockartad minnesförlust under andra världskriget. Han upprättade den psykiatriska avdelningen på Mason General Hospital på Long Island. Efter kriget undervisade han vid Harvard, ägde ett privat psyksjukhus och startade en privatpraktik i Boston's Back Bay. Hills träffade honom på hans kontor i Back Bay.

Falskt: Många undersökare har sedan dess påvisat att en noggrann granskning av tiderna faktiskt visar att det inte alls finns någon förlorad tid.

Sant: Skeptikerna har gjort detta gällande, men det kan inte stödjas. Jag och andra har kört längs Hills rutt med deras rapporterade hastighet, stannat vid deras rapporterade stopp och följt deras rutt till punkt och pricka. Vi kunde inte redogöra för tidsskillnaden. Jag försökte också förlora två timmar men kunde inte.

Falskt: Ängslan, orsakad av Barney`s ökande raskänslighet under hans tripp gjorde att han tog ett konventionellt flygplan för ett okonventionellt flygande objekt. Han såg inget ufo.

Sant: Även om Barney var engagerad av inåtvända tankar om rasfördomar vid tre korta tillfällen under en tredagars period, visades ingen uppenbar diskriminering mot honom. När Dr. Simon frågade om hans sinnesstämning, svarade Barney, ”jag känner mig på bra humör. Jag känner mig på jättegott humör”.

Falskt: Barney var så trött att han måste ha hallucinerat.

Sant: I en vaken intervju med Dr. Simon berättade Barney följande: ”Jag var utvilad från natten före. Vi hade tillbringat en trevlig dag och jag visste att jag kunde köra från White Mountains ner till Portsmouth. Så jag stannade inte. Jag kände mig inte alls trött,”

Falskt: Betty skrev redogörelser för sina drömmar under en två-årsperiod före hypnosen. Hon berättade troligen historien om och om igen tills ”öronen trillade av ” på Barney..

Sant: Barney berättade för Dr. Simon att han hade hört Betty berätta sina drömmar för NICAP`s utredare Walter Webb, medan han väntade i ett angränsande rum. Han hörde också hennes redogörelse för drömmen den 3/11 -63. Hon skrev inte om dem. Till att börja med skrev hon dem i en anteckningsbok. Hon skrev en och bara en redogörelse som hon kallade ”Drömmar eller Minnen?”

Falskt: Betty hade livliga mardrömmar, i vilka hon togs ur sin säng till en främmande farkost och där blev utsatt för medicinska experiment. Informationen som avslöjades under Hills separata hypnostillfällen är i huvudsak identisk med Betty`s redogörelse av sina drömmar.

Sant: Betty drömde inte att hon togs ombord på en främmande farkost. Det är signifikanta skillnader mellan Betty`s drömmar och informationen

som kom fram under Betty`s och Barney`s separata regressioner. Min nästa artikel skall avslöja motsvarande data som inte kommer fram i Betty`s drömmar. Under tiden hänvisas till **Captured! The Betty and Barney Hill UFO Experience**, av Stanton Friedman och mig själv.

Falskt: Hills blev helt avklädda och blev underkastade påträngande experiment fokuserade på deras könsorgan.

Sant: Nej, de blev inte avklädda nakna. Betty kom ihåg att hon hade sina underkläder plus en underkjol på sig. Barney`s kläder var uppdragna eller nerhasade. Examinationen fokuserade inte på deras könsorgan. Bettys` könsorgan blev inte undersökta, men en nål blev insatt i hennes navel. Undersökningen fokuserade på skillnader mellan dem och oss – hud, skelettstruktur, mun, ögon etc.

Falskt: Det finns rimliga, vardagliga förklaringar till skadorna på Betty`s blåa klädsel, vilken undersökts av en grupp som undersöker figurer gjorda i sädesfält, t.ex. dammkvalster, malar och mögel.

Sant: Det fanns en 5 cm lång reva i sömmen längs övre högra sidan på tyget alldeles bredvid blixtlåset på Betty`s blåa klänning.

Det fanns en reva på 2,5 cm i det tjocka blixtlåstyget längs den övre vänstra sidan. Fodret var rivet från midjan till nederkanten och fällen hängde ner. Och allt detta hade hänt under en åktur genom New Hampshire? Senare, när Betty tog fram den ur sin garderob, var klänningen överdragen med en rosa, puderaktig substans och mycket fläckig, särskilt längs fällen, runt ärmarna och längs överdelen av klänningslivet. Betty rapporterade att "kidnapparna" låtit klänningen komma i kontakt med den smutsiga omgivningen. Fastän den till en början genomgick en test 1978, gjorde BP-Amoco analytiska kemist Phyllis Budinger, M.S. den grundligaste analysen från 11/2001-10/2003. (Hon är inte en sädescirkel-undersökare). Hon jämförde Betty`s klänning med en 40-årig kontrollklänning, som hade hängt i en garderob under samma tid. Hon fann damm, och katthår etc. på båda klänningarna. Annars fanns det inga likheter.

Falskt: Man hör nästan aldrig en kritisk behandling av deras historia.

Sant: Detta är helt klart osant. Pseudoskeptikerna har hittat på i stor utsträckning osanna redogörelser för Hills upplevelser och har vitt och brett spritt dem i böcker, tidningsartiklar, radio- och televisionsprogram och på Internet.

Falskt: Betty och Barney Hills bortförandehistoria har alla tecken på att vara endast en påhittad berättelse av en livslång UFO-fanatikers sinne.

Sant: Hills hade litet eller inget intresse av UFO:s innan deras nära möte. De hade en lång rad med intressen, omfattande medborgerliga rättigheter, mänskliga rättigheter, politik, kyrkliga aktiviteter, trädgårdsskötsel samt deras jobb. Påståendet att Betty var en livslång UFO-fantast är en fullständig lögn. Hon var 42 när UFO-mötet hände.

Falskt: I sina första skrivna berättelser, beskrev hon utomjordingarnas stjärnkarta som tredimensionell. Under hypnos ritade hon upp den på papper i två dimensioner. Det är sju eller åtta slumpvisa punkter sammanbundna av linjer.

Sant: I "Drömmar eller Verklighet?" beskriver Betty en två-dimensionell stjärnkarta, som rullade upp som en rullgardin. Senare under regressionen, mindes hon ett tredimensionellt hologram. Hon ritade det på ett papper som ett resultat av ett förslag av Dr. Simon efter hypnosen. Det fanns inte 7 eller 8 slumpmässiga punkter; det var 16 exakt ritade punkter av varierande storlek, förenade av stadiga, prickade och kraftfulla linjer.

Marjorie Fish byggde 26 tredimensionella modeller av vår lokala galaktiska omgivning, innan hon kunde hitta en motsvarighet. Hon fann att alla tecknade stjärnor är rätta sorten för planeter och liv, även om mindre än 5 % av stjärnorna i omgivningen uppfyller kraven, och alla de sol-liknande stjärnorna i världsrymden vilka upptas i 3-D modellen är en del av mönstret. Det har gjorts många beräkningar av sannolikheten att det bara var en tillfällighet av en på tusen eller en på miljonen. Hennes arbete har granskats och befunnits vara mycket noggrant av Dr. Walter Mitchell vid den astronomiska avdelningen vid Ohio State University i Columbus, Ohio.

Det finns stor anledning att vara skeptisk när det gäller vissa sidor av Betty och Barney Hills bortförande, särskilt beträffande Betty's utlåtande som är identiskt med hennes drömrapport. Även om Hills möte stod för en mängd rättsliga bevis, var det bara Betty's klänning som genomgick laboratorieanalys.

Min jämförande analys av hypnosbanden visavi Betty's beryktade "Dreams of Recall?" redovisar anskaffandet av motsvarande data som är tydligt tillgängliga inom den sociala vetenskapens ramverk. Det är uppenbart att något ovanligt hade hänt Betty och Barney Hill den 19-20 september 1961. Jag välkomnar sund skepticism av respektfulla, förnuftiga människor. Men nedsättande yttranden, lögn och personattacker är inte acceptabla i intelligenta diskussioner.

11.

OKTOBER 17 1973

MÄRKEN EFTER RYMDVARELSER.

Just efter kl 10 den 17 okt 1973 Jeff Greenshaw, polischef i en liten stad i Falkville, Alabama, reagerade på en anonym rapport om en observation av UFO. Detta styrde honom till ytterområdena av staden, där han konfronterades med en figur som en människas storlek, men smal under genomsnittsvikt och klädda från tå till topp i en reflekterande kostym.

Greenshaw hade en kamera i patrullbilen för att fotografera händelsen och var i stånd att filma verkligheten och ställas ansikte mot ansikte mot den objudna gästen. Han slog också på det röda ljuset, föremålet började då springa nedför den grusade vägen.

Polischefen gick tillbaka till bilen och förföljde gestalten och spåren men förlorade dem i mörkret.

Inom en månad, var Greenshaw tvungen ut på jobb och han lämnade stan. Greenshaw hade begärt avsked efter den publicitet som följde på händelsen polischefens trailer var också bränd vilket visade att det varit het kampanj i verksamheten av okända element.

Några misstänkte att han var kontaktman för rymdmännen och lura ut att förlöjliga honom och därigenom förlora jobbet. Rymdmännen kunde ha varit en normal människa bärande en "branduniform".

Emellertid, Greenshaw har alltid gjort anspråk på att regeringen sänt undersökare att besöka honom efter hans sammanträffanden och de hade sagt att ett UFO var spårat på radar och hade spårats på radar i Falkville på natten.

De hade dokumentärfilm som bevis som kunde vara släppt till försvar för polishistorien,

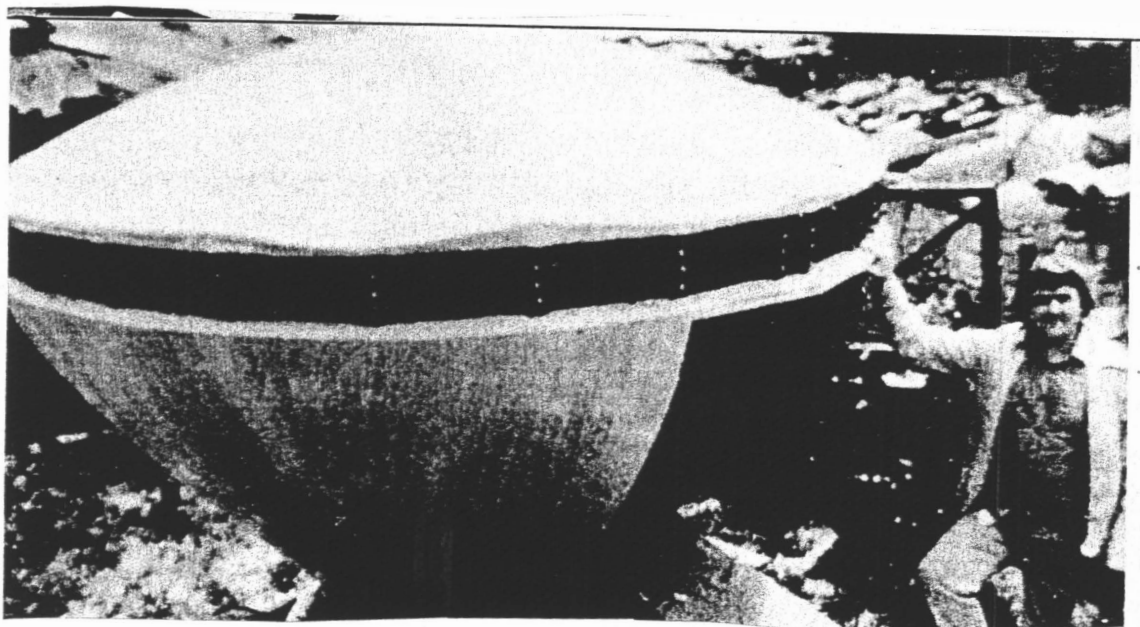
Naturligtvis, inga sådana bevis var någonsin gjorda offentligt och Greenshaw var naturligtvis rasande att regeringen hade saknats i påminnelsen och Greenshaw hade mistat sitt jobb.

Greenshaw sade " Du kan försöka glömma — det — men det är inte alldeles möjligt. Inte när jag gjorde min tjänst och mitt livs chans någonsin.

Precis en dag efter Greenshaws ödesdigra möte med fyrmansstaben i helikoptern som nästan kolliderade med ett UFO över stan i

Mansfield Ohio. Föremålet vilket var skapat likt en undervattensbåt huvudet rakt framför dem och stannade still i sin bana, och det var svårt att fylla igen tomrummet mellan dem. Vad händer nästa utmanare, alla de som känner lagen om luftfart.

En grön ljusstråle svepte ned från UFOt och verkade att hålla helikoptern hänganden högt upp i luften. Denna mystiska stråle var också sett av åtskilliga vittnen på marken.-

RÄTT LÖSNING TILL FRÅGESPORTEN I NR 2....

- 1. A
- 2. A
- 3. B
- 4. A
- 5. C
- 6. B
- 7. C
- 8. B
- 9. C
- 10. C

Svårt med språket

Två gubbar står vid vägkanten då en utländsk bilist stannar för att fråga efter vägen. Han talar tyska, men gubbarna skakar på huvudena. Så försöker han med engelska och därefter med franska, men med samma klena resultat. När bilisten kört säger den ena gubben:

- Man borde kanske ha lärt sig att tala något främmande språk.

- Vad är det för mening med det? Den där kunde ju tre språk, och inte hade han någon nytta av det!

Utsläpp

Busschauffören upptäcker att en av passagerarna sitter och röker i bussen, varpå han stannar.

- Vad är det som händer, varför stannar vi här? frågar en liten dam som sitter långt fram.

- Lugn lilla damen, säger busschauffören. Jag ska bara släppa av en rökare...

FISKARNAS HISTORIA 11/10 1973.

Denna rymdvarelse var också ett verkligt fall med 2 fiskare inblandade, Charles Hickson 42 år och Calvin Parker 19 år. Omkring klockan 21 på kvällen den 11 oktober. Rymdvarelsen hade raglande gång som en havskatt från ett lössläppt skeppsvarv i Pascagoula, Mississippi, när de hörde ett främmande "zipping-ljud" kommande från någonstans bakom dem. De vände sig och fick se ett ovalt föremål med fönster och blått ljus, det hade kommit på låg nivå ned över en i närheten liggande glänta.

En dörr öppnades och 3 figurer flöt ut. Hickson och Parker hade fått samma intryck som kvinnan i Somerset — att dessa varelser var robotar. De var 5 feet höga med kloklignade händer och avvaktande tysta mot de chockade männen.

2 av varelserna tog Hickson i armen och han kände en stickande känsla i sin skuldra. Före ankomsten i halv-medvetenhet, såg han att hans yngre vän verkade svag och var i behandling av en tredje varelse som släpade honom mot farkosten.

Minnena av vad som hänt under de närmaste 20 minuterna har bleknat. Där fanns klart invändigt ljus, en känsla av upphängt och ett ögon-liknande föremål som rörde sig tvärsöver deras kroppar som om de hade avskött dem. Männen blev sedan lämnade i förvar tillbaka till flodbanken. Strax innan föremålet for bort, påstod Hickson att han hörde en röst "i sitt huvud" säga "vi är fridfulla". Vi menar inte att skada. Han försäkrade att han hörde detta flera gånger efteråt och känt att rymdmännen önskade honom att lägga vikt vid deras godhjärtade uppmärksamhet.

Hickson och Parker satt nu i sin bil omkring 20 minuter och samlade tankarna innan de återvände till staden. De ringde en lokal Flygfält bas men berättade också för USA:s regering vilken stoppade UFO-undersökningen och de skulle kontakta polisen. Sheriffen ville att de skulle skriva en rapport och de var förtegn om saken i 2 timmar.

Männen gjorde intryck på Sheriff Fred Diamond och hans officerare med sin ärlighet och mycket tydliga terror. Nästan från starten uppehöll de sig vid detta, de insisterade på en lögn-detektor och krävde ett löfte vilket inte uppfylldes. Polisen gav dem ingen publicitet.

Intressant, de två männen var lämnade ensamma i ett intervjurum och, okänt för dem en hemlig bandspelare. Knepet var planlagt med förväntan att deras privata samtal skulle avslöja deras historia till att bli ett spratt. Men, bandet visade inget ändrat beteende.

Männen talade med varandra i samma upprörda ton, Parker berättade för Hickson att han önskade att lämna lokalen för att konsultera en doktor och Hickson upprepade att ingen kunde emotse att tro dem. När han beskrev sin egen ungdom kunde han höra böner "Oh Gud så hemskt".

Fullständig överraskad av dessa händelser arrangerade sheriffen en resa för de två männen till en närbelägen flygbas där de kunde få en genomgående undersökning. Ett egendomligt "skärsårs-märke" var funnet där ett blodprov kunde ha varit taget från vittnet. Parker och Hickson var också utförligt utfrågade av militära officerare som just lämnat sheriffen som hade bevisat sin ärlighet.

Några dagar senare tog Charlie Hickson en lögn-detektortest, efter vilket maskinisten Scot Glasgow sade, "Den här sonen av en hynda berättar sanningen". Han borde ha tänkt efter före, och jag är övertygad om att han trodde att han såg ett rymdskepp. Under tiden Calvin Parker var i ett sjuksköterskehem, han hade drabbats av nervöst sammanbrott av utmärkande drag och i behov av medicinsk vård av all spänning från det fruktansvärda mötet. Han tillfrisknade så småningom.

1987 träffade jag Charles Hickson. Han var en enkel, hederlig man som aldrig hade sökt uppmärksamhet.

Jag hade lärt mig att acceptera vad som hände, sa han, därför att jag såg vad som hände en man som inte kunde acceptera det. Dessa saker raserade nästan hans (Parkers) liv. Jag var erbjuden pengar för att låta dem göra en film. Jag vägrade, jag vägrar fortfarande. För att tjäna pengar är inte vad dessa erfarenheter är värda.

Ur Jenny Randles bok "Alien contact".

ÖGON I SKYN.
ur
UFO-- KRASCH--LANDNING.
av
Jenny Randles.

Arthur Smekle var en resande försäljare från Essex. Han hade stannat vid vännen Butley, Suffolk under Julen 1980 och tidigare på denna ödesdigra fredag den 26 dec var han äntligen hemma. Det var mörkt när han körde längs vägen med snigelfart genom Rendleshams skog och som skilde Bentwater och Woodbridge Air Bases när han upptäckte någonting mycket främmande.

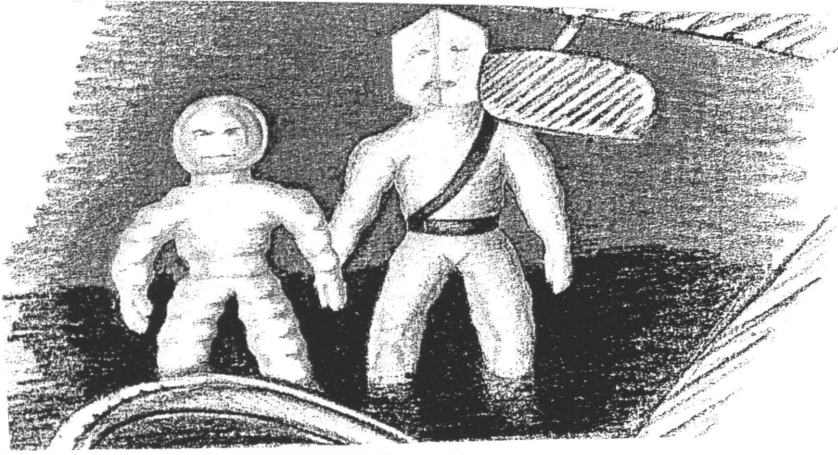
Plötsligt såg jag ett stort antal ljus i skyn mellan träden, vilka föreföll att vara på kurs tvärs över skyn mycket lågt. Jag tittade på det med intresse, jag förmodade att det var en ovanlig farkost men föremålet var dolt i ljus och verkade likna en triangulär skapelse.

Vid ankomsten hem berättade han för familjen om den egendomliga händelsen men där var ingen historia i pressen om något UFO-möte som påminde om detta i närheten av flygbasen. Som ett resultat av händelsen slog han helt enkelt bort tankarna på vad han hade sett som ett egendomligt militärt flygplan och erinrade sig föremålet många månader senare när påminnelse om UFO-observationen vid de båda flygbaserna kom till hans kännedom.

Denne man var ingen bluff bara ett ärligt vittne. Familjen Webb från Martleshamn hade på Julafton varit i Ipswich och de var på väg hem längs A-1214 omkring 02,30 på morgonen. RAF Woodbridge var stängt nu, ett kort stycke genom skogen.

Hans fru sa att det var hennes tur att köra bilen. Roy Webb höll sin unga dotter, Hayley, som satt halvsovande i hans knä. Genom sina trötta ögon var det Hayley som först såg UFO:t.

"Titta på stjärnan--den följer efter oss"! grät hon. Utan tvivel, något enormt glödande som upplyste skogen. Vid första tillfälle stannade vi avsides vid en rastplats vid sidan av vägen. Vi tog där en närmare titt på föremålet.

Det svävade nära och absolut tyst, berättade Roy Webb. Sedan accelererade från att stått still och flög tvärs över skyn och försvann inom några sekunder.

Ett annat vittne till det blinkande ljuset ovanför skogen på morgonen Annandag Jul var Gerry Harris, som själv har en lite verkstad nära Woodbridge. Fastän han pekade på föremålet för sin fru som tog liten notis om det just då, därför att hon ser många olika slags luftaktiviteter som har anslutning till de 2 flygplatserna-

Emellertid, detta var inte slutet på historien så långt som Harris var berörd av det. Några timmar senare, sent på lördagen den 27 dec följde flera sensationella observationer. Jag var på väg tillbaka till mitt hus, och efter att ha stängt garagedörrarna: sade Tony Sorrell, matproduktchef några mil från Thetford, tvärs över gränsen in i Norfolk. Han hade också sett föremålet samt setts på radar av Neatishead eller Watton.

Natten var lugn och stilla, lysande stjärnor överallt, fortsatte han. Utan orsak tittade jag upp i luften ovanför mitt hus (i riktning åt nord-öst). Jag såg det triangelformade föremålet röra sig längs efter. Det var liknande frostat glas. När som föremålet startat skymdes stjärnorna, det hade inget ljud och mycket skarpt definierad. Det var ganska häpnadsväckande och det rörde sig inte så fort. Efter 20 sekunder försvann det.

Något liknande hände en man som var mycket närmare skogen och belägen några mil längs en sydlig kurs om det triangulera föremålet.

Gordon Lavett var mycket trött den natten efter Julfesten och satte sin hund i hundkojan. Hans hem i Sudbourne låg i utkanten i skogen.

Det var ett avlägset hus och hunden var inte bara ett sällskapsdjur utan också en värdefull vakt mot objudna gäster. Hur som helst, både djur och ägare skulle få en riktig chock denna kväll.

Min uppmärksamhet väcktes av något okänt. Gordons tillstånd var uppskärtrat för hans möte är märkligt liknande den som Tony Sorrell några få mil nord-väst ut såg vid samma tid. Någoting vaket i båda människors sinne.

Gordon förklarade hur hans hund också tittade upp mot himlen tvärsöver kusten i nord-öst. Han följde deras ögon och både djur och ägaren fokuserade på ett besynnerligt föremål som glödde med ett fosforerande ljus i mörkret. Han liknade föremålet som en ikullvält svamp, han visade skissen som var mer liknande en flat trekant eller ett klocktält.

UFO:t sänkte sig och styrde rakt över mannen och hans hund och svävade några få sekunder direkt över trädgården och två gånger över taken. Emellertid, den såg ut som en gummiring i detta ögonblick—UFO:t försvann kvickt iväg och Gordon noterade: att det försvann över träden i riktning emot Butley, Rendlesham-skogen och RAF Woodbridge.

Nästa dag, visade Gordons hund fortfarande tecken på stora bekymmer. Den kröp ihop i sin hundkoja var inte intresserad av att komma ut. Detta var ett mycket ovanligt beteende för den normalt beskyddande hunden.

Hunden tillfrisknade aldrig helt. Några dagar senare var han mycket sjuk. En vecka senare var han död. En veterinär påstod att det var någon form av gift.

Då föremålet försvann från Gordon Levetts synfält denna natt dök det djupt ner i Rendleshamsskogen. Under tiden i denna mörka skog njöt David Roberts och hans flickvän några få romantiska ögonblick. De hade parkerat sin bil på samma plats mellan Oxford och Woodbridge vid B-vägen där Arthur Smekle hade rest 40 timmar tidigare.

Plötsligt såg vi denna massiva vita glob komma ovanför träden förklarade David. Det liknade en stor oval men något ljud hördes

inte. Min flickvän blev fruktansvärt rädd och insisterade på att vi skulle åka därifrån. Föremålet lyste fortfarande genom trädtopparna när vi styrde ut från området.

Andra vittnen var aktuella i Bentwater Air Force vid den tiden, men var inte från det militära. Detta var Michael Simms tonårige son som var en av USAF-officerare som var stationerade där.

Har avr med 2 av sina vänner denna kväll när de fick syn på globen ovanför skogen. Det var ett stort föremål som var klätt med ljus, rapporterade han till oss senare.

Det var hypnotiserande när det flög ifrån oss och ökade farten.

Vi försökte att förfölja det mot skogen men det flög så fort. Sen när det delades i 3 delar, varje ljus flög i olika riktningar och försvann.

Detta är en mycket intressant betraktelse. Liknande splittring av ljus har ofta blivit rapporterade från byarna Menton i Yorkshire och runt NSA-området vid Menwith Hill. NSA som vi såg tidigare var också mycket aktiv nära Rendleshams Skog under sena 1980.

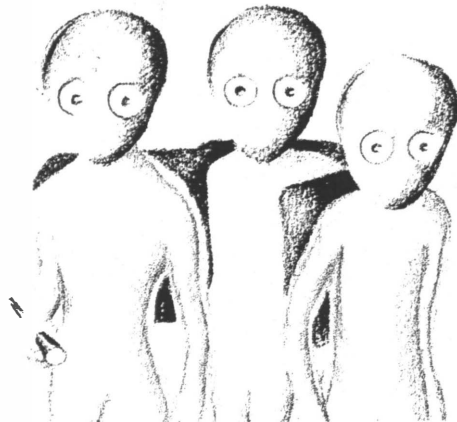
Jämförbart med Simms rapport var fallen från en kvinna i Yorkshire Pennine vid Walsden.

Dessa observationer är fullständigt oberoende av varandra och ingendera av vittnena hade någon kännedom av de andra.

Fenny som jag träffade och som förekom den 30 nov 1978, Just 2 år före Randlesham Skog-fallet. Janny hade varit och ridit häst på en lantlig kulle och var tillbaka till sin by med sin hund. Som hon berättade för Roy Sandbach och mej när vi gick för att besöka henne. Den kommande natten fortsatte besöken till den här dagen..

Jag hade min hästpiska med mig på ridturen i Yorkshire. Ripper var ute och slarvade och han var jämt och ständigt på alerten.

Som vi vandrade nerför vägen med sin hund, han verkade vara mycket lekfull och skuttade omkring.

ÖGON I SKYN

Nu var det stjärnor på himlen. Jag tittade också upp och där var den fantastiska saken lite högre än takhöjd och den var linsskapad och omgavs av oklart glöd. Jag skulle bara göra en extra titt "fortsatte hon" men när jag tittade tillbaka var det fortfarande där insidan var liksom ett neonglöd.

Jag var fullständigt fastnaglad av det, det verkade faktiskt som om en andlig överenskommelse mellan oss. Jag kände skildnaden mellan oss. Det var som om denna "sak" höll på att "torka ut mej"---- allt mitt huvudinnehåll gick in i UFO:t. Jag vet att detta ljud är fruktansvärt men det var som om det var en dataterminal och datorn var utbytt. Det blev så fruktansvärt åskådliggjort och det var inte i stånd att sätt det i ord.

Jenny avbröt att försöka bildligt föreslå detta om du var gående över heden och OE 2-linjen tog fast form framför dej när du skulle uppträda i liknande situation. Du skulle veta detta att du verkligen såg "Saken", men kunde i lika hög grad uppskatta fruktlösheten att försöka att övertala någon, därför att avsikten av detta utseende var orimligt. Detta var exakt hur hon kände efter detta möte.

Jag tänker alltid att före den natten som jag såg ett Ufo så skulle jag tala om detta för hela världen. Men det var inte likt det, tillade hon. Det var så omöjligt, jag kunde inte tro detta. Jag såg det för mig själv, jag var där likaså min hund. Då hon observerade föremålet försökte Jenny att bortförklara sina problem, det var dolt och lågt, men det kastade inte något glöd på marken. Men hur?

Dimman gav med sig, den var grönaktig, silvrig och gul och verkade tunna ut i riktning mot kanten.

Där var vad hon benämnde kommunikation mellan henne själv och "molnet" vilket vände denna observation in i ett högt andligt möte. Hon även refererade sina tankar och livsminnen under en stickprovs undersökning. Där fanns fängslande saker i likhet med upplevelser av människor vilka ha kommit nära döden efter händelser, eller under operationer och som återkallar syner av skarpt ljus som man kommer att ta avstånd ifrån.

Jennys framtid beskriver hur hennes möte med det glödande föremålet slutade denna natt. Jag visste att det var på gång och jag kände mig fruktansvärt dystert, det verkar löjligt.

Jag känner mig förvirrad av det nu. Medan jag stod där på min hed gråtande, var det som om jag höll på att förlora min bästa vän. Jag bönföll att de skulle stanna, men de lyfte.

De sköt iväg likt en sten som sköts från en katapult, med en skur av gnistor och en delning till 2 stycken. En i full fart mot Bacup. Den andra i riktning mot Manchester. Och de var borta.

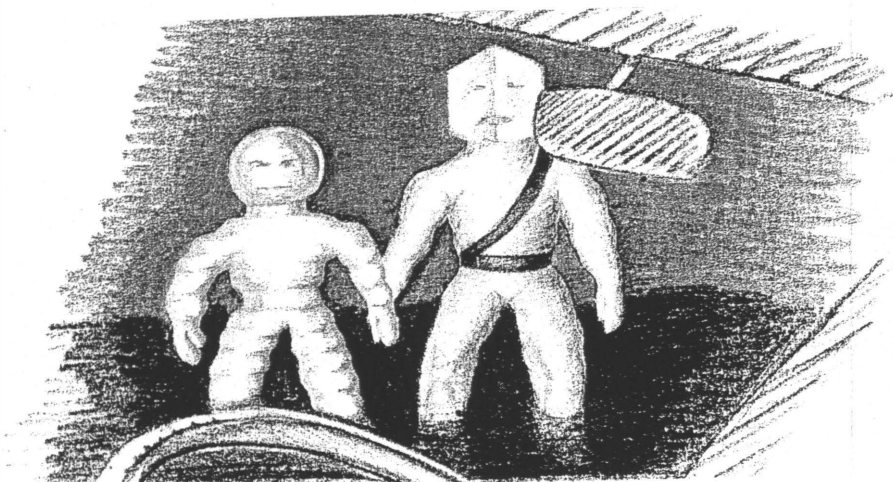
Där finns många utmärkande drag som inte är värt någonting. Om UFO:s är fantasi, ett vanligt defensivt försvar är skeptiskt. Det känns konstigt att förklara varför hundar skulle lida av samma synvilla på samma gång. Nu har vi hört 3 fall där hundar tydligen gör sina ägare uppmärksamma på UFO:N. Sizewell 1975, Walsden 1978 och Sudborne 1980. Det är mycket vanligt.

Dessa hänvisningar till vittnena som "just tittar upp" är också andra påminnande förekommande aspekter - kanske antydningar att de är omedvetna om några energifält eller atmosfärer som ansluter sig till UFO.

Många människor, inberäknat mig själv, kan ofta bedöma när ett åskväder är nära förestående. De uppfattar elektriska skiftningar i atmosfären som förändrar saken i deras egen kropps elektricitet som bevisar omedelbar uppfattning. Om UFO har elektriska fält omkring sig när dessa också kunde leda till vittnenas mottaglighet vid dess närvaro tills det ljusnar.

Faktiskt, det glödande molnet rapporterades från Walsden och Sizewell (så väl som många andra fall) många har varit utformade. Joniserade partiklar drar till sig från omringad luft av ett elektriskt fält.

Joniseringen kan också stoppa bilarnas motorer och släcka ljuset, som ofta hänsyftar till att vara nära "mötesvittnen" och så har det varit alla boende nära Rendleham's skogen.

Nyupptäckt planet är hittills yngst

ASTRONOMI Sedan 1995 har astronomerna funnit 265 planeter i andra solsystem än vårt, de så kallade exoplaneterna. Nu har den hittills yngsta i sitt slag hittas. Det rör sig om en gigantisk gasplanet som kretsar runt stjärnan TW Hydrae på ett avstånd av 180 ljusår från jorden.

Planeten har fått namnet TW Hydrae b, och det solsystem som den kretsar i är bara åtta till tio miljoner år gammalt. Vårt eget solsystem är närmare fem miljarder år gammalt.

TW Hydrae b är tio gånger så stor som Jupiter, men det är dess ålder som gör den intressant för vetenskapen. Ju yngre en exoplanet är, desto bättre insikt får forskarna nämligen i hur den en gång i tiden har tillkommit.

Reutersberg, Kungsör 12 oktober 2008

När Daniel Holm var ute vid sommarstugan var tanken att ta en fin höstbild på densamma, och som så många gånger förut var där inget konstigt som tilldrog sig någon uppmärksamhet – förrän bilden blev inlagd i datorn hemma. Samtliga bilder han tog är utan några problem, utom en. På en bild (som publiceras här ovan) tagen klockan 11.59, syns något som ser ut att befinna sig i luften ovanför tomten eller möjligtvis längre bort om det är större, vilket är mycket svårt att avgöra då referenser saknas. Smuts på linsen avfärdar fotografen då han säger att föremålet i så fall borde varit med på fler bilder.

Det är givetvis synd att inget märktes eller sågs med blotta ögat vid fototillfället. Då hade en identifiering varit betydligt lättare. Nu kan man dock se att skuggorna på marken och högdagrarna på objektet har samma vinkel, vilket stärker misstanken om att det verkligen var ett fysiskt föremål där i luften denna söndagförmiddag.

Vem filmade Neil Armstrong?

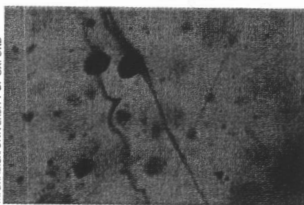
Armstrong var den förste mannen på månen, men vem filmade honom då han satte första foten på månen?

När astronauten Neil Armstrong klättrade ned för stegen som den första människan att beträda månens dammiga yta, startade han samtidigt en TV-kamera på sidan av landningsfarkosten Eagle. Det var från denna kamera som hela världen år 1969 såg de berömda bilderna av det historiska ögonblicket.

Neil Armstrong stod redo med samma kamera då hans kollega Edwin "Buzz" Aldrin lite senare klättrade nedför stegen till farkosten. Han lyckades ta flera bra bilder av Aldrin på väg ut ur rymdskeppet.

Astronauterna började kort därefter att samla in prover och ta bilder, så att de säkert skulle få med sig något hem, om de i en eventuell nödsituation snabbt måste lämna ytan. Allt förlöpte emellertid enligt planerna, och tillsammans undersökte de båda astronauterna månen i knappt tre timmar innan de återvände till Eagle. Sammanlagt tillbringade Armstrong och Aldrin drygt ett dygn på månens yta, varefter de återvände till sin kollega Michael Collins, som befann sig i omloppsbana runt månen, flera kilometer över dem. De tog med sig 22 kilo månsten till jorden.

Äldsta spindelväven hittad i bärnstensklump

M. BRASIER/UNIVERSITY OF OXFORD

Spindelväven spanns för 140 miljoner år sedan.

Brasier i spetsen har konstaterat att väven är spunnen av en urtidsspindel, som tillhör samma familj som nutida hjulspindlar.

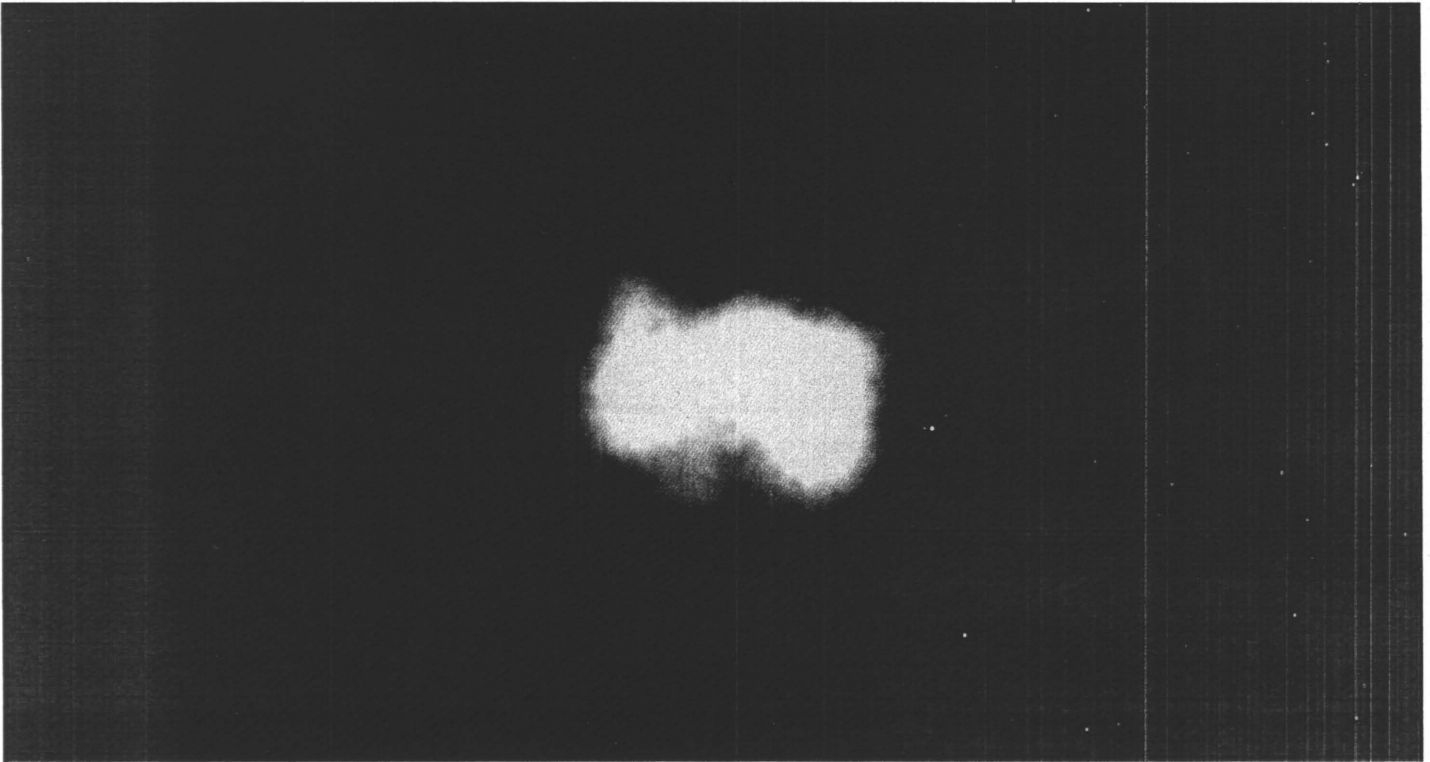
Hjulspindlarna är vår tids tredje mest utbredda spindel familj med totalt mer än 2 850

PALEONTOLOGI På en strand i England har en amatör-fossiljägare hittat en 140 miljoner år gammal bärnstensklump med små rester av spindelväv.

Forskare vid Oxford University med paleobiologen Martin

kända arter, däribland den vanliga korsspindeln.

Det sällsynta bärnstensfyndet har resulterat i att tidpunkten för spindelvävens första uppdykande har flyttats tio miljoner år längre bakåt i tiden.

Vad det var för lysande föremål som passerade förbi kameran är i dag helt omöjligt att säga.

Foto: BARBRO MAGNUSSON

Hessdalen klockan 18.30 den 6 november 1982

Hessdalen den 6 november 1982. Mer än ett år innan denna norska dal skulle invaderas av ufologer från Sverige och Norge, befann sig UFO-Sveriges Barbro Magnusson vid Vårhus i Hessdalen. Klockan var omkring 18.30 och Barbro hade monterat upp sin kamera, som var utrustad med ett 750 millimeters teleobjektiv, på ett stativ. Då kom ett lysande föremål glidande längs dalen med kurs mot norr och Barbro hann ta denna bild.

Mycket mer än så vet vi inte. Bilden hittades bland Barbros efterlämnade saker efter hennes bortgång i höstas och allt som är känt om den står på baksidan av en av papperskopiorna. Vad hon själv tänkte om föremålet på bilden, och vad det kan ha varit, vet vi heller inte. Men hon ansåg den viktig nog för att sparas.

Egentligen är bilden i färg och föremålet lyser varmt gult.

Om formen verkligen är den som syns på bilden ovan är inte lätt att säga. Kanske har föremålet rört sig under exponeringen och alldeles säkert har formen påverkats av den mycket starka förstoringen. Liksom alla andra bilder av ljusfenomen, tagna med långa teleobjektiv, måste man räkna med att det man ser på bilden inte nödvändigtvis är föremålets verkliga utseende.

Lysande fenomen blev Hessdalens signum. Efter ett möte i Säter den 3 juni 1983 bestämde sig UFO-Norge och UFO-Sverige för att starta Project Hessdalen. Ett projekt som skulle få genklang i hela världen och som många fortfarande pratar om.

Under vintrarna 1984 och 1985 skulle sedan 40–50 ufo-intresserade arbeta med att försöka dokumentera fenomenen i dalen, nu med mängder av kameror och annan teknisk utrustning. Barbro Magnusson var en av dem. Clas Svahn

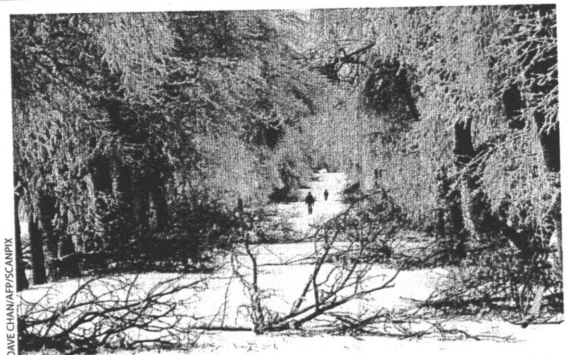
Jordens extremer

Rekord i underkyllt regn

I januari 1998 föll under fem dygn ett tio centimeter tjockt lager underkyllt regn över stora delar av Kanada. Det var det tjockaste lagret under nyare tid.

Underkyllt regn känner vi till även här. Normalt varar underkyllt regn bara i upp till några timmar, och att det håller i sig i ett dygn är sällsynt. Underkyllt regn

bildas när regn med en temperatur över 0°C faller genom ett luftlager, där temperaturen ligger under fryspunkten. På väggenom ett luftlager med negativa temperaturer sjunker temperaturen till fryspunkten, men vattnet i regndroppen är fortfarande flytande. Först när droppen träffar marken fryser det till is.

Det omfattande underkyllda regnet i Kanada 1998 fick stora mänskliga och ekonomiska konsekvenser.

EXPRESSEN

En utskrift från Expressens nätupplaga, Expressen.se

Agneta Sjödin är aktuell med sin nya bok "En av de tolv". Boken, som är en berättelse om aposteln Jakob och hans resa. Jakob har slutit sig till skaran av Jesus tolv apostlar och efter Jesus död på korset ger han sig ut i världen för att sprida kärleksbudskapet. Foto: Cornelia Nordström

"Jag tror på både änglar och ufon"

Agneta Sjödin, du har nu skrivit din andra skönlitterära bok, "En av de tolv". Varför?

– När jag höll på med min förra bok, den om att pilgrimsvandrade till Santiago de Compostela, började jag fundera över aposteln Jakob och varför man vandrar just till hans grav. Och då kände jag att jag ville skriva om honom.

Men vet man något om honom? Är det säkert att det är han som ligger i graven?

– Man vet det lilla som står nämnt i Bibeln och man vet att han avrättades år 44. Men man vet inte ens om han var i Spanien. Man har undersökt resterna av de tre som ligger i graven och hos den ene saknas det ben som försvinner eller skadas vid halshugning. På det grundar Vatikanen sin åsikt att det är han som ligger där.

Vem vänder du dig till med denna bok?

– Det är svårt att säga. Jag har skrivit den för att jag ville skriva den, det ligger ingen strategi bakom.

Den förra, som var delvis självbiografisk, har sålt bra. Den här handlar inte alls om dig.

– Nej, Här ville jag på ett enkelt språk lyfta fram det viktigaste i Jesus budskap, saker som är självklara men som en hel värld ändå inte lever efter, som att man ska älska sin nästa och behandla alla andra som man själv vill bli behandlad.

– Det är alltså mycket Jesus i boken. Och mycket Gud. I min förra var det mer filosofiska och andliga resonemang.

Du är mycket intresserad av andlighet. Har du alltid varit det?

– Lite barnatro hade jag nog, jag gick i söndagsskolan. Och till och från, i tonåren, bad jag kanske om kvällarna om jag mådde dåligt, mest för att lugna mig själv. Sen blev den kanske starkare i och med att jag började arbeta med mig själv för att jag behövde må bättre än jag gjorde när Maja föddes.

Hade du en förlösningspsykos?

– Nej, men jag oroade mig ständigt, jag hade ingen bra självkänsla, jag ville göra något åt det och där någonstans började väl mitt sökande.

Hur gick det till?

– Jag gick långa promenader. Jag försökte analysera mig själv. Och gjorde många övningar. Om kvällarna kunde jag ligga och gå igenom allt jag var tacksam för och sen försökte jag fokusera på dom bitarna.

– Och jag läste mycket i början, mycket Deepak.

Deepak Chopra, honom har du intervjuat i tv. Då fick du pisk för att du var så okritisk och "svalde hans nyandliga mumbojumbo med hull och hår".

– Jag var inte kritisk, jag kanske inte är sådan. Jag var bara genuint intresserad.

En annan oändligt säljande författare i liknande genre är Paolo Coelho. Honom har du också intervjuat.

– Paolo var en inspirationskälla. Jag har träffat honom vid olika tillfällen. Han är speciell. Jag har inte läst så mycket av hans senare verk, utöver "Zahiren" som han skickade mig i manusform. I den romanen fanns ett av våra samtal med och han ville veta vad jag tyckte.

Hans första bok handlade om samma pilgrimsvandring som din första. Ville du bli en kvinnlig Coelho? Satte han i gång ditt andliga grubblande?

Och ditt skrivande?

– Han har nog drivit på mig att göra egna saker, men på vilket vis låter jag nog vara lite hemligt.

Är de inte en sorts andliga charlataner, han och Chopra?

– Det kan du inte kalla Paolo. Han skriver det han tänker och tror. Och Deepak baserar mycket av det han tror på ayurveda, det är en indisk läkekunst och filosofi. Men han har kanske gjort business på det och det kan man ha synpunkter på. Det finns många charlataner där ute.

Hur präglar andligheten ditt liv, din vardag?

– Jag har det lugnt och skönt och behagligt. Jag är mycket själv förstås, utom på sistone då jag hoppat in i programmet "Spårlost", jag har just varit på Island för det och reser den här helgen till Thailand. Annars trivs jag bäst med att sitta och skriva och med att måla ikoner.

– Jag har gjort en av aposteln Jakob. Min lärare ritade upp själv bilden men jag fick välja färgerna själv.

Han möter änglar i din bok, denne Jakob. Tror du själv på sådana?

– Ja, det gör jag. Jag tror på väldigt mycket. Jag tycker att det är kul att tro på saker. På liv på andra planeter och ufos till exempel.

Har du upplevt något som bevisar att det övernaturliga existerar?

– Jag har väl varit med om saker, men det är inget jag vill berätta om. När jag läser om andra som varit med om saker och berättat om det tycker jag att det ser så fånigt ut i tryck. Därför håller jag tyst.

Tror du på demoner också? Och på att man kan få kontakt med de döda?

– Jag tror på en andevärld där det precis som i vår finns människor som är snälla och dumma. Och jag tror säkert att man kan få kontakt med de döda, men jag är mycket försiktig, jag tror att det finns personer som hittar på att de får sådan kontakt.

– Så här är det: Jag har min privata tro och den mår jag väldigt bra av, men jag är inte med i någon sekt eller något samfund.

Din man, är han också andligt lagd?

– Han är en öppen person. Inte som jag kanske, men han dömer ingen och det är en mycket fin egenskap. Han skulle inte döma dig för att du är skeptisk och inte mig för min tro.

Det finns en del paralleller mellan dig och Carola. Ni är mycket välkända, ni är jämnåriga, du har umgåtts med hennes tidigare man, ni har en uttalad gudstro. Hon har fått mycket stryk på sistone.

– Hon har utsatts för mobbning på hög nivå. Andra artister har intervjuats om sina synpunkter på henne och fått snacka skit. Jag tycker det är fruktansvärt. Tänk dig själv att bli ansatt på det sättet.

– Vi umgås inte men vi har kontakt. Jag sms-ade henne i samband med Melodifestivalen. Men de där parallellerna ser jag inte. Även om vi bägge har en gudstro, så är vi verkligen inte ensamma om det.

Har du fler böcker på gång?

– Ja, just nu skriver jag på en relationsbok om en kvinna och hennes kamp i olika situationer. Den handlar delvis om mig men baserar sig lika mycket på andra kvinnors erfarenheter, som jag spetsat till och målat med starka färger. Och så har jag lagt till övernaturliga moment som en sidohistoria för att få lite krydda.

Ska du helt sluta med tv nu?

– Nej, men jag hoppas slippa acceptera jobb av ekonomiska skäl, jag vill bara gör det jag känner för. Men framför allt vill jag skriva. Jag längtar hela tiden efter att få göra det.

– Fast jag har en bakgrund som inspirerar till att göra ner mig, hoppa på mig. Det finns en bild av vilka som får och kan skriva böcker och vilka som ska ägna sig åt annat och dit hör jag eftersom jag hållit på med lättisam underhållning i så många år.

– Om jag läste allt som skrevs om mig i samband med att jag gav ut en ny bok, skulle jag ta in de negativa bitarna och nog känna mig nedslagen. Men jag vill bara försöka fokusera på det jag tycker är kul och vill berätta om. Det är väl det enda man kan göra när man funnit något man verkligen vill fokusera på.

PS!

Vi lunchar på Hellasgården. Hon berättar om sitt starka kontrollbehov och visar snart att hon verkligen har ett sådant. När vi ska duka av efter oss, tar hon raskt över, vill ha det exakt på sitt sätt. Och när jag nämner Runar Sögaards namn under själva intervjun trycker hon helt sonika in stoppknappen på min bandspelare.

"Jag vill inte att hans namn ska stå i den här artikeln!", säger hon.

FAKTA

Ålder: 40 år.

Familj: Per Alkebäck och sin dotter med Niklas Strömstedt.

Bor i: Villa i Hästhagen, Nacka.

Uppvuxen i: Hudiksvall.

Mamma: Jobbade på dagis.

Pappa: Jobbade i skogen.

Utbildning: Ingen utöver två

år på gymnasiet och teaterkurs i en nykterhetsorganisations regi. "Det där är min akilleshäla, mitt ständiga komplex".

Karriär: Programlett "Tur i kärlek", "Fångarna på fortet",

"Gladiatorerna", "Let's dance", "Saknad", "Faddergalan" mm.

Aktuell för: Boken "En av

de tolv". Har tidigare skrivit: "Vändpunkter" och "En kvinnas resa".

Goda egenskaper: "Jag är ganska modig, vågar följa mitt hjärta". Sämre egenskaper: "Jag har ett starkt kontrollbehov. Det är svårast strax före mens."

Gör vägen för: "Min familj." Säger: "Människor som tror att de är och vet bättre än andra."

Motto: "Jag vill inte begränsas av min rädsla!"

Cecilia Hagen

Publicerad 16 mars 2008

Uppdaterad 16 mars 2008

URL till denna sida: <http://www.expressen.se/Nyheter/1.1087424/jag-tror-pa-bade-anglar-och-ufon>

En hundförare kommer gående med sin hund, när han möter en annan hundägare som säger:

– Det var inte lätt att se att det är en polishund du har!

– Nej, vi jobbar för hemliga polisen.

Lisbeth Eriksson, Stockholm

Full tank

På bensinstationen:

– Kan jag få 10 liter bensin, tack.

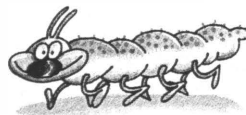
– Du är den sista bilisten som får bensinen till det gamla priset i dag!

– Jaha, då tar jag full tank i stället.

När påfyllningen var klar och bensinen betald, frågade kunden:

– Vad kommer det nya priset att bli?

– Ja, det blir 75 öre billigare per liter!

Två jägare sitter och pratar. Den ene säger:

– Hörru Johan, har du aldrig funderat på att gifta dig?

– Nej, aldrig någonsin, svarar den andre. Jag kan inte ha det bättre. Jakten, mitt hus, kunna få rå mig själv och dessutom pysslas om av två systrar.

– Jo, systrar i all ära men det kan väl aldrig bli detsamma... Ja, du vet.

– Säg inte det. Det är inte mina systrar.

Ingen matchvikt

– Kanhända har jag lagt på mig några kilo under helgerna. Tycker doktorn att jag är för tjock?

– Ja, ni borde nog vara lite längre för att matcha vikten.

– Hur lång borde jag vara för att väga normalt?

– Tja, cirka tre meter!

En lekskola besökte simhallen, och en liten pojke gick nyfiket och tittade på bubbelpoolen där några damer satt.

Förskräckt sprang han tillbaka till sin fröken och sa:

– Fröken, fröken, dom kokar gamla tanter här!

Väldigt blött...

En man stod i begrepp att hoppa ut från ett flygplan, då han hejdades av sin kamrat:

– Idiot, du måste ha fallskärm!

– Måste man?

– Ja, det är klart. Det regnar ju!